

Śaranagati

BR. 107

SRAVANA, 21.6.19.

UVJETOVANI ŽIVOT 1. DIO - PROBLEM

ayi nanda-tanūja kiṅkaram
patitaṁ mām viṣame bhavāmbudhau
kṛpayā tava pāda-pankaja-
sthita-dhūli-sadṛśaṁ vicintaya

„O, moj Gospodine, o Kṛṣṇa, sine Mahārāje Nande, Tvoj sam vječni sluga, no zbog vlastitih plodonosnih djela upao sam u ovaj strašni ocean neznanja. Molim Te, udijeli mi Svoju bezuzročnu milost. Smatraj me česticom prašine na Svojim lotosolikim stopalima.“

Ovaj stih izgovorio je Śrī Caitanya Mahāprabhu i pjevaju ga svi *bhakte* koji duboko uranjaju u mantranje te o njemu raspravljaju mnogi vaiṣṇavski autori kao što je Bhaktivinoda Ṭhākura. Scenarij koji Mahāprabhu dočarava opisuje naš egzistencijalni problem.

Osoba koja zna da je u opasnosti može učiniti nešto kako bi si pomogla; ako se ne može s time suočiti, barem može plakati ili praviti buku. Ali onaj tko nije svjestan opasnosti, izgubljen je.

Jednom sam se gotovo utopio. Služio sam na Tenerifima, na Kanarskim otocima. Cijeli sam dan propovijedao. Mislim da se radilo o tri predavanja nakon kojih sam trebao mali predah, malo opuštanja. Uzeo sam ručnik i bez gledanja znakova upozorenja ušao u ocean. Važno je vidjeti znakove na Tenerifima. Na svim se kupalištima nalaze zeleni znakovi i crveni znakovi. Nisam ih primijetio jer sam bio u svom svijetu. Sjećam se osjećaja velikog ushićenja! Plivao sam tolikom brzinom i snagom da sam vidio krajolik kako hitro promiče i pomislio sam: „Moj Bože, po povratku ću se prijaviti za olimpijske igre! Ovo se u nepogrešivom obliku očituje moja vrhunska sposobnost plivanja. Mislim da mogu izazvati Johnnyja Weissmullera.“ Kad je došlo vrijeme za povratak, napokon sam shvatio da nisam ja brzo plivao, već me plima odnijela u otvoreni ocean gdje su se smrtonosni valovi Atlantskog oceana obrušavali na mene. U nekoliko sekundi ponosni se Nijemac pretvorio u bespomoćnu žrtvu oceana. Još gore, nisam plivao u slanoj vodi, već u vlastitoj bljuvotini koja je bila posljedica šoka od utapanja. Očito, preživio sam – nešto se dogodilo i bio sam spašen, ali to je druga priča.

Ono što želim naglasiti jest to da iako sam mislio da je sve dobro i lijepo sam plivao, zapravo sam ulazio u usta velike opasnosti. Da sam odmah bio svjestan toga da sam povučen na otvoreno more, imao bih bolje šanse, ali nespjestan toga, bio sam ugrožen u zastrašujućoj situaciji.

Upravo tako izgleda stanje uvjetovanih duša unutar materijalnog svijeta. Ne primjećujemo *māyu*. Tek u ekstremnim situacijama možemo opaziti vlastiti opasan položaj ili ako nam propovijeda netko u čije riječi imamo povjerenje i čiju mudrost rado prihvaćamo. Ali većinu vremena sile materijalne energije na uvjetovanu dušu utječu gotovo neprimjetno. Ne vidimo to. „Gdje je ocean, molim? Kako to misliš, da se davim i patim? Ovo nije patnja! Rođenje, starost, bolest... nisu za mene; uzimam dodatke prehrani!“

Često ne uviđamo vlastitu nepovoljnu situaciju. Zato ponekad tijekom *kīrtane* upitam: „Pjevate li doista ili se još uvijek nalazite u oblaku svoga uma?“ Taj oblak uvjetovanosti koji nas prekriva iznimno je gust. Sačinjen je od onoga što mislite da jeste. Poistovjećujete se s time! Ne vidite da vam je to nešto strano; da niste svoj um, ni svoji planovi, krivnja i sram, svoja pobuna, ogorčenost, sreća ili nevolja. Oni vas prekrivaju. To je oblak *māye* i činjenica da to ne primjećujemo oslikava vrlo teško stanje u kojem se nalazimo. Da budem jasan, ovdje ne govorim o neprikladnim mislima ili nakanama, ni o drugim eksplicitnim mislima. Govorim o stalnom prekrivaču uma, unutarnjem talogu koji pokriva čisto zlato vaše duše. Govorim o stvarima za koje mislite: „To sam ja!“, koje ste spremni braniti u beskrajnim debatama na društvenim medijima i tako dalje. To je naše uvjetovano postojanje.

Taj je oblak vrlo gust, ali kada ga primijetite imate šanse. Jedan mi je *bhakta* rekao: „Maharaja, kad sam svjestan da sam ometen dok pjevam, osjećam se sretnim jer većinu vremena to ne primjećujem.“ To je doista istina. Kada primijetite da vam um luta, sretni ste! Sada imate priliku nešto poduzeti u vezi s tim!

☪ Predavanje Sacinandane Swamija, 11. svibnja 2019.,
New Vrindavana, USA

POLOŽAJ TIJELA TIJEKOM JAPE:

PITANJE: Imam pitanje vezano za položaj tijela tijekom *jape*. Moje razumijevanje toga jest da da za vrijeme mantranja *jape* molimo Kṛṣṇu da nas uključi u Svoju službu. Ako molim, moj bi prirodni položaj tijela bio lagano pognut. Sjedenje uspravno je protiv moje prirodne sklonosti ili nagona da se pognem dok molim. Nisam siguran kako to uravnotežiti.

ODGOVOR: Položaji tijela stvaraju raspoloženje. Ako sjedite na način da su vam ruke otvorene, stvarate raspoloženje za primanje. Kad sjedite s uzdignutim nosom, to je ponosno raspoloženje. Ako sjediš pognut, prirodno se osjećaš poniznim. Teško da možeš sjediti pognut i biti ponosan. Tijelo i um su povezani, više nego što mislimo! Zato ljudi mogu biti fizički bolesni kada imaju emocionalne poteškoće. Stoga, dopusti mi da ovako odgovorim na tvoje pitanje: ako si istinski u predanom raspoloženju, a ne pospan – što se također može pojaviti dok si pognut – onda svakako zadrži taj položaj! Čak i ako ti uspravan položaj pomaže da se bolje usredotočiš, ako si već u devocijskom raspoloženju, to je puno bolje od koncentracije – povezan si! Koncentracija nije nužna za povezivanje s Kṛṣṇom. Naravno, pomaže nam da se prvo koncentriramo, a zatim da se povežemo. Ali ako si povezan od samog početka, onda tvoj položaj tijela nije bitan. Primjerice, u *Vedānta-sūtri* piše da se molitve ne bi trebale izgovarati prilikom hodanja, stoga ne bi trebalo mantrati na *japi* dok se hoda. Međutim, ako si povezan s Kṛṣṇom dok hodaš, onda hodaj – u svakom slučaju! Najvažnije je uspostaviti s Kṛṣṇom odnos predanosti. Međutim, ako se zatekneš u nekoncentriranom i pospanom stanju, onda sjedni uspravno.

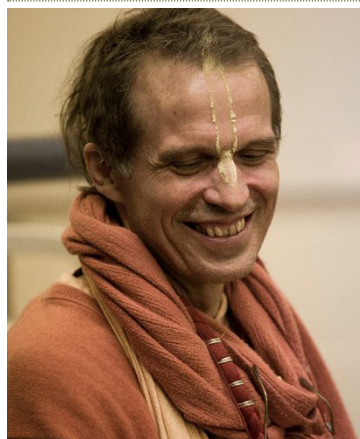
☪ Predavanje Sacinandane Swamija, 21. travnja 2019., Goloka Dhama,
Njemačka

ŚRĪLA PRABHUPĀDA: IZLAZAK IZ ZATVORA!

Neka su živa bića relativno sretna u boljim životnim uvjetima, dok su druga u teškim životnim uvjetima. No, zapravo, nitko nije stvarno sretan u materijalnom uvjetovanu životu. Nitko ne može biti sretan u zatvorskom životu, premda netko može biti prvoklasni zatvorenik, a netko drugi zatvorenik treće klase. Inteligentna osoba ne bi trebala pokušavati biti promaknuta iz zatvorskog života treće klase u prvoklasni zatvorski život, već bi trebala pokušati biti puštena iz zatvora. Pojedinaac može biti unaprijeđen u prvoklasnog zatvorenika, ali isti zatvorenik prve klase u sljedećem se trenutku može ponovno degradirati u trećeklasnog zatvorenika. Potrebno je pokušati se osloboditi zatvorskog života i vratiti se kući, natrag Bogu. To je pravi cilj za sva živa bića.

☪ Śrīla Prabhupādin komentar na *Śrīmad-Bhāgavatam*,
2.10.37-40.

ŚACĪNANDANA SWAMI

seminari & događanja:

5. srpnja	Exit Fest, Novi Sad, Srbija
6.-13. srpnja	Ljetni kamp, Srbija
20. srpnja	Ratha-yātrā, Berlin, Njemačka
21.-28. srpnja	Bhakti Retreat, Švicarska

više na: www.sacinandanaswami.com